

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Pactum magicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

bestia est amor, neque se carceribus sine cohiberi, neque habena rationis refragari: & ubi humanis destituitur auxilijs; vel Tartareos querit auxiliares.

IV.
FACTVM MA-
GICVM.

Quamobrem cum hominis & dzemonis mancipium videret, se actum agere, more multorum pro amore insanientium, inquisiuit ubique de philtro puellæ dando, vel arte quacumque illam incendendi. Audiit ab aliquo, esse non procul, qui ipsos posset dzemones adiurare, eisque mandata dare, atque ab illis quidam impetrare. Hunc adiit, eiusque opem flagitauit, pacto preterito. Tunc incantator assidens in Musæo, arreptoque calamo epistolam ad Stygium principem exarauit; eamque seruo tradidit, iusso, nocturno tempore, exiit extra mœnia ciuitatis, atque super monumentum Ethnici cuiusdam stare, epistolamque extenta manu sursum in aërem eleuare, ac tradere spectro ad eum locum venturo. Mirabilis hominum est cæcitas, centies audiunt documenta salutis, & vix semel tandem parent. At ubi artes superstitiosæ, magicæ, Tartaræ suggeruntur, illico obediunt. Facta igitur nocte, extra urbem processit seruus, & epistolam, audax tabellio, tumultu nominato insistens, malo Genio porrexit; qui illico adfuit, litteras aperuit, & legit. Eis perlectis, seruum in hunc modum est allocutus: Intelligo, cur ad me veneris: auxilium à me petis, & vis, vt faciam te quoque à puella amari, sicut tu illam deperis. At, si opem à me flagitas, credis eam tibi à me posse præstari? Credo, inquit ille. Tum rursus veterator, Credis ergo, me esse Deum tuum? Credo, ait ille. Abrenuntias Christo? Abrenuntio Christo. Abrenuntias Matri eius? Abrenuntio. Abrenuntias omnibus Sanctis? Abrenuntio omnibus Sanctis. Abrenuntias omnibus Ecclesiæ Sacramentis? Abrenuntio omnibus Ecclesiæ Sacramentis. Execraris ergo Deum, & omnia diuina? Execror omnia diuina cum Deo, inquit. Et hoc propter vnus puellæ amorem. Usque ad eò indomita libido abducit homines longè à celo. Hac postquam à seruo obtinuit cacodæmon, voluit sibi cautionem præstari; ita ergo eum est allocutus. Perfidi estis vos Christiani, qui quando mea opera egeris, ad me venitis, mihi vos, & animam vestram obligatis; postquam autem voto vestro potiti estis, atque desideria vestra explenistis, ad
Christum

Christum vestrum reuertimini; benignè vos ille recipit. Si igitur vis, vt petitioni tuæ annuam, necesse est chirographo rem firmari: in quo volo, vt voluntarium abnegati Christi, & baptisimi, & cõtius huius professionis negotium clarè exprimas. Hac enim charta mihi opus erit, in die Iudicij. O quanta est mortalium excitas! cùm Deus aliquid à nobis exigit, etsi exiguum sit (ipso dicente, *iugum meum suauis est, & onus meum leue, & alio; manda-* *ta eius gratia non sunt*) quas non inueniunt excusationes, tergiversationes, querelas? ast quando Acheronticus tyrannus aliquid mandat, licet contra rationis normam, contra naturæ leges, vt homicidia, veneficia, idololatrias, ibi nulla est difficultas, dummodo obtineatur, quod petitur, quiduis vicissim illi promittit. Itaque seruus Proterij, vt etiam diaboli seruus fieret, proprio sanguine, nomen, professionemque suam in chartam consignatam, capitali humani generis hosti tradidit, ex hominis seruo, seruus diaboli, ex Christiano magus factus.

Hic iam discite, arcana Dei iudicia timere, quæ sæpe etsi mira sunt, semper tamen sunt iustissima. Nullum de Proterij filia vitium, in historia, magnæ virtutes indicantur. Erat bene educata: habebat pium parentem, volebat Christo æternam consecrare virginitatem; & tamen à Deo potestati diaboli traditur. Quippe Spiritus fornicationis, pleno agmine ex Auerno citatis, & à principe dæmoniorum in puellam immissi sunt. Cœpit igitur illico puella iam alias in corde versare cogitationes; seruum non fugere, sed quærere, cum eo colloquia miscere, atque ita tota in eum exardescere, vt dissimulatione omni posita, haud secus ac Spiritu damnato infessa, coram patre, se in terram proijcere, & furere cogeretur. Misertus est gnatae pater; neque filia ambagibus vsa est, sed elata voce clamauit: Misereatur mei, sum enim in tormento, quia vrer, & ardeo; non possum hanc amplius pati flammam: vel iunge me seruulo istius in matrimonium, vel morior. Expalluit pater, & rogauit, etiam atque etiam, ne à pristino mentis proposito resiliaret: præstare utique Christi Domini, quàm serui mancipijque esse sponsam. Surdæ canebatur; seruum volebat. Postquam autem vidit parens, frustra se esse, nuptias dissuaderi non posse, saltem id conatus est efficere, vt a-

Matth. 11. 30.
1. Ioan. 5. 5.

V.

DAEMONIS IN
PUELLAM PO-
TESTAS.